

מ"ת 14467/09/19 - מדינת ישראל נגד מחמוד סלאמה

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

מ"ת 14467-09-19 מדינת ישראל נ' סלאמה(עציר) ואח'
מ"ת 21082-10-19 מדינת ישראל נ' סלאמה(עציר) ואח'

בפני כבוד השופט עידו דרואן-גמליאל
מבקשת מדינת ישראל
ע"י ב"כ עו"ד משה
נגד מחמוד סלאמה (עציר)
משיב ע"י ב"כ עוה"ד בן-שבת - כץ ושרמן

החלטה בעניין המשיב 1

השתלשלות ההליכים:

1. ביום 08.09.19 הוגשה בתיק מ"ת 14467-09-19 בקשת המדינה לעצור עד לתום ההליכים את המשיב ואת מר אנואר אלשמאלי [המשיב 2 בתיק], יחד עם כתב אישום בו יוחסו להם עבירות של קשירת קשר לפשע, נשיאת נשק ונשיאת תחמושת.
2. ביום 13.10.19 הוגשה בתיק מ"ת 21082-10-19 בקשת המדינה לעצור עד לתום ההליכים את המשיב ואת מר איסמעיל אבו קשק [המשיב 2 בתיק], יחד עם כתב אישום בו יוחסו להם עבירות של נשיאת נשק ונשיאת תחמושת.
3. בשני התיקים הסכימה ההגנה לקיומן של ראיות לכאורה, ולמעשה גם לקיומה של עילת מעצר. עניינו של המשיב הופנה לשירות המבחן שהגיש תסקיר מיום 10.03.20, שהתייחס לשני התיקים.
4. ביום 11.03.20 נשמעו טענות הצדדים, בשני התיקים כבאחד. התביעה שבה ועתרה למעצרו של המשיב עד לתום ההליכים; ההגנה עתרה לשחרורו לחלופת מעצר וביקשה שבית המשפט יבחן בעצמו את המפקחים המוצעים.
5. התיק נדחה לעיון ולמתן החלטה, שתינתן עתה - ואף-היא בהתייחס לשני התיקים.

מעשי המשיב:

מ"ת 14467-09-19:

עמוד 1

1. המשיב היה חבר קרוב של אנואר ושל אחיו הדין, והמתואר להלן ארע על-רקע רציחתם של מועתז, אחיו של אנואר, ושל סעיד, בן דודו של אנואר, ביום 15.08.19, כשסעיד נורה בעת הלוחיתו של מועתז.
2. באותו יום בשעה שש בערב, זמן קצר לאחר מותו של סעיד, קשרו המשיב ואנואר קשר, במסגרתו סוכם שהמשיב יעביר ממקום מגוריו בג'ל'וליה אקדח, תחמושת, קסדות ושכפ"צים אל מקום מגוריו של אנואר בשכונת ג'וואריש ברמלה.
3. את ההעברה ניסה המשיב לבצע באמצעות מכרה שלו, גב' קאידה, שברכבה הניח (באמצעות אחר) אקדח, מחסנית טעונה לאקדח, קופסה ושקית ובהן 68 קליעים, שתי מחסניות טעונות לקלצ'ניקוב, שתי קסדות צבאיות, שכפ"ץ ושני מטעני דמה ושלטים.
4. קאידה נסעה אל המשיב 2 כדי למסור לו את הנשק והתחמושת הנ"ל, אך בשעה 22:10 נעצרה על-ידי המשטרה ואמצעי הלחימה נתפסו.

מ"ת 21088-10-19:

1. ביום 20.08.19, יחד עם אימסעאיל ואחרים, נשא המשיב רובה דמוי M16, עם כוונת טלסקופית, דורגלים ומחסנית תואמת, במהלך נסיעות ובמהלך שהות בביתו של ידיד, וכך עד לשעה 03:00 ביום 21.08.19.
2. באותה שעה נסעו המשיב ואיסמעאיל ברכב עם אחרות, ועם הגיעם למחסום משטרה השליך המשיב את הרובה לצד הדרך, כדי למנוע תפיסתו. לאחר זמן שב המשיב למקום ונטל את הרובה.

עילת המעצר:

1. זה מכבר נקבעה הלכה, לפיה עבירות נשק מקימות חזקת מסוכנות מובנית, שרק במקרים חריגים ניתן לאינה, או למצער להקטינה, לרמה נשלטת בחלופת מעצר.
2. אל עצם מעורבותו של המשיב בעבירות נשק, נלוות נסיבות המוסיפות לחומרת הסיכון: לחובתו עבר פלילי מכביד ורלוונטי, הכולל עבירות אלימות חמורות, בגין ריצה מאסר ממושך; עומק קשריו ומעורבותו בהחזקת נשק שלא כדין נלמדים מזמירותם עבורו של כלי משחית ואמצעי לחימה; וכן יכולתו ונכונותו לערב אחרים לתועלתו בביצוען של עבירות אלו, דוגמת קאידה.
3. שירות המבחן מצא כי קיים "סיכון משמעותי" מצד המשיב להמשך ביצוען של עבירות נשק, כשמדובר באדם המחזיק בדפוסי חשיבה והתנהגות שוליים וכוחניים, מתרועע עם עבריינים, מניפולטיבי ומרוכז בסיפוק צרכיו המידיים. המשיב הדף כל ניסיון לבחון את ריבוי הסתבכויותיו בפלילים, תוך הפגנת דפוסי הסתרה וטשטוש.

בחינת אפשרותן של חלופות מעצר או העברה למעצר בפיקוח אלקטרוני:

1. כאמור לעיל, עבירות נשק, מעצם טיבן, נושאות מסוכנות מובנית; הכלל הברור שנקבע בהלכה הפסוקה הוא

ש"נקודת המוצא היא כי בעבירות נשק, קיימת מסוכנות המצדיקה מעצר עד תום ההליכים מאחורי סורג וברח ורק בנסיבות חריגות תוכל חלופת מעצר להפיג מסוכנות זו. גם פיקוח אלקטרוני יתאפשר בעבירות נשק כחריג מטעמים מיוחדים שירשמו. [בש"פ 5032/19 מ.י. נ' ג'בארין (2019), וראו גם בש"פ 1161/19 אלשער נ' מ.י. (2019)].

2. כך בוודאי, לנוכח מדדי המסוכנות המיוחדים לעניינו של המשיב, שנמנו לעיל, קל וחומר שמצטרפת אליהם חוות-דעתו השלילית של שירות המבחן: מסקנותיו של השירות מבוססות היטב על הנתונים שהיו בפניו, ונוגעות הן למידת הסיכון מהמשיב והן לחוסר היכולת לתת בו אמון, שהוא תנאי בלעדיו אין לכל שחרור לחלופה או להעברה למעצר בפקא"ל.

3. ידוע הכלל, לפיו לא בנקל יסטה בית המשפט מהמלצה שלילית של שירות המבחן. לעניין עבירות נשק הודגש במיוחד כלל זה, כאמור בענייני ג'בארין ואלשער הנ"ל.

4. כלל הנסיבות לעיל מחייב את המשך החזקתו של המשיב במעצר בכליאה עד לתום ההליכים, ללא יכולת של-ממש להסתייע באמצעי פוגעני פחות. במצב דברים זה, יחד עם התרשמותו של שירות המבחן מהמשיב ומהמפקחים המוצעים, לא מצאתי צורך וטעם בבחינת המפקחים באולם בית המשפט, והשווה האמור בבש"פ 7923/19 אבו דיב נ' מ.י. (2019) מפי הש' אלרון.

5. ואם לא למותר להזכיר, תפקידם של מפקחים איננו טכני ג' דא "אלא עליהם להציב לו גבולות אפקטיביים. הצבת גבולות זו מצריכה מהם הבנה של הבעייתיות בהתנהגות הנאשם ושל ההשלכות הנובעות ממסוכנותו" [בש"פ 6855/11 פלוני נ' מ.י. (2011)]. כך, "... בנסיבות בהן תסקירי שירות המבחן מצביעים על קושי מצד המפקחים למלא את תפקיד הפיקוח הנדרש מהם, בשל גוננות יתר והיעדר מודעות לקשרים השוליים שיש למי מהמשיבים, לא היה נכון כי ביהמ"ש יורה על מעצר בפיקוח אלקטרוני תוך שימוש במפקחים שנפסלו על ידי שירות המבחן או כאלו שכלל לא נבחנו על ידו" [עניין ג'בארין]. דברים אלו כביכול נכתבו על המפקחים המוצעים בענייננו, שנשללו על-ידי שירות המבחן מאותם טעמים - ולא בשל אמונתם בחפותו של המשיב, כטענת ההגנה.

6. לא נסתרו מעיני נסיבות ייחודיות למשיב, שהועלו בדיון שנערך ביום 19.02.20 בדלתיים סגורות והובאו גם בתסקיר. נסיבות אלה מתוארות בצבעים חיים (וקודרים) במכתבים שהגישה ההגנה מאת אישים המכירים את המשיב ומשפחתו, ובמיוחד מכתב מיום 10.02.20 של מר פ. ע. [יוחזרו למשמורת ההגנה]. עם-זאת, אין באלו הצדקה, או-אף הסבר, לביצוען של עבירות נשק שאינן קשורות להגנה עצמית וכיו"ב.

7. מחמת כלל המפורט לעיל, אין מנוס ממעצרו של המשיב עד לתום ההליכים בעניינו, וכך אני מורה.

ניתנה היום, ט"ז אדר תש"פ, 12 מרץ 2020, במעמד הצדדים.